

Sygn. akt IV U 1284/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sąd. Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 czerwca 2014r. w S.

odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 października 2013r., znak: ENMS/25/036016945

w sprawie S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo S. S. do emerytury od 1 września 2013r.

Sygn. akt: IV U 1284/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 14 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił S. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że decyzja organu rentowego jest niezgodna ze stanem faktycznym, gdyż przez ponad 15 lat pracował jako operator sprzętu ciężkiego, co potwierdzają dokumenty i potwierdzą świadkowie (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. S. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu (...) wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 27 września 2013r. k.1 akt

emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze (...), z czego okresy składkowe wynoszą (...), a okresy nieskładkowe (...). Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie osiągnął stażu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 14 października 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 14 października 2013r. k.32 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w Wodę (...) w W. (wcześniej Przedsiębiorstwo Budownictwa Rolniczego w W.) w okresie od 3 września 1973r. do 31 marca 1993r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy z 31 marca 1993r. k.19 akt emerytalnych).

Zgodnie z dokumentacją zawartą w aktach osobowych ubezpieczonego, z chwilą przyjęcia do w/w przedsiębiorstwa ubezpieczony został zatrudniony na 7-dniowy okres próbny, a po jego upływie na czas nieokreślony na stanowisku kierowcy (podanie ubezpieczonego z(...) o przyjęcie do pracy na stanowisku kierowcy z kategorią uprawnień C z adnotacją pracodawcy o przyjęciu na stanowisko kierowcy Robura k.7 akt osobowych i pismo pracodawcy o przyjęciu ubezpieczonego do pracy z 3 września 1973r. na stanowisku kierowcy k.5 akt osobowych). W praktyce ubezpieczony był kierowcą różnych samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Jeździł samochodami ciężarowymi marki Jelcz, Star, Kamaz z przyczepami, którymi przewoził materiały budowlane. Przedsiębiorstwo zatrudniające ubezpieczonego budowało budynki mieszkalne i zabudowania rolnicze na terenie wsi, a w późniejszym okresie wodociągi na terenach wiejskich. W dniu (...). ubezpieczony zdobył uprawnienia do obsługi ciężkich maszyn budowlanych w postaci koparek jednonaczyniowych (uprawnienia maszynisty ciężkich maszyn budowlanych k.26 akt sprawy). Na kurs operatora koparek skierował ubezpieczonego pracodawca i od tego czasu aż do zakończenia stosunku pracy ubezpieczony wykonywał obowiązki operatora koparki (zeznania świadków: S. K. k.23v-24 – nagranie od minuty 15 do 21, A. N. k.24 – nagranie od minuty 21 do 24, J. M. k.24 – nagranie od minuty 24 do 27 oraz zeznania ubezpieczonego k.24-24v – nagranie od minuty 29 do 32 i k.23-23v – nagranie od minuty 2 do 12).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna – raport z analizy konta k.26 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których

praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w W., przekształconego następnie w (...) w W. trwającego nieprzerwanie od (...), a zatem przez 19 lat, 6 miesięcy i 28 dni. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe potwierdziło zasadność stanowiska ubezpieczonego i dało podstawy do ustalenia, że w okresie powyższego zatrudnienia ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach, tj. na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, a następnie na stanowisku operatora koparki, tj. ciężkiej maszyny budowlanej. Oba rodzaje pracy zaliczone są do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A odpowiednio dział VIII poz.2 i dział V poz.3 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W zakresie rodzaju czynności wykonywanych przez ubezpieczonego podczas zatrudnienia we wskazanych przedsiębiorstwach Sąd oparł się na dowodach z dokumentów i zeznaniach wskazanych wyżej świadków, którzy pracowali razem z ubezpieczonym i widzieli jego pracę, a także na zeznaniach samego ubezpieczonego. Zeznania wszystkich tych osób są spójne i korespondują z obiektywnymi dowodami z dokumentów, dlatego stanowią wiarygodny dowód w sprawie. Na marginesie wskazać należy, że również później, tj. po (...). ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Od (...) do chwili obecnej ubezpieczony pozostaje w zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W.. Od początku tego zatrudnienia, tj. od (...) ubezpieczony wykonywał prace wymienione w wykazie A dział VIII poz.2 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. (vide: świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 9 czerwca 2014r. k.25 akt sprawy).

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że S. S. przysługuje prawo do emerytury od (...) ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o emeryturę.